НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

Здобудеш Українську Державу, або згинеш у боротьбі за Неї

Декалог українського націоналіста

www.nacija.org.ua
nacija@ukr.net

12 - 18 жовтня 2004
№ 38 (49)

ЧАСОПИС КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

ЮЩЕНКО – З НАМИ!

У неділю Віктор Ющенко повернувся в Україну. На зустріч з ним біля львівського Оперного театру зібралось близько 100 тисяч громадян. На мітингу Ющенко заявив, що у нього немає жодного сумніву у тому, що 31 жовтня "буде нашим спільним святом".

Він підкреслив: "Я – здорова людина, і все, що у мене є, – належить вільній демократичній Україні. Я – не один! Нас мільйони, готових віддати все за демократичну Україну".

У своєму виступі Віктор Ющенко наголосив, що "ми маємо бандитську владу. Ця влада хоче зберегти свою спадкоємність. Але найнижчі зарплати та пенсії – не те, що слід зберігати. Країна, де не править закон, де "приватизуються" прокурори та судді – це недостойна спадщина. Тому сьогодні 47 мільйонів чесних людей не хочуть такої спадкоємності!"

"Влада намагається штучно поділити країну на схід і захід, твердить, що ми ходимо до різних церков, тому маємо по-різному голосувати. А я стверджую – ні, церква нас тільки об'єднує. Влада переконує нас, що ми говоримо на різних мовах, а я стверджую - чим більше мов знає людина, тим більш вона здатна до об'єднання. Вибір сьогодні стоїть не між двома мовами, вибір – між двома моралями і двома світоглядами," – наголосив народний кандидат.

"Жити у тюрмі зовсім не затишно! Тому я переконаний, що майбутнє країни визначатимуть не "зеки" і бандити при владі, а 47 мільйонів чесних українців," – сказав Ющенко.

Біля сцени, перед якою проходив мітинг, Ющенка зустрічала мама Георгія Ґонґадзе. Згадуючи її сина, Віктор Ющенко наголосив, що "Україна народжує мільйони Гій Ґонґадзе, Вадимів Гетьманів, В'ячеславів Чорноволів – людей, які готові боротися за вільну, демократичну Україну, бо у їхніх грудях – гаряче серце".

Він закликав учасників мітингу не вірити владі, що нібито вже надруковано "потрібні" виборчі бюлетні та протоколи, які визначають вибір цієї країни. "Не вірте, що вибір вже за вас зроблено, бо він насправді залежить тільки від вас".

У Ющенка зникли проблеми з дикцією, він говорив сильним голосом. Таким же сильним голосом майдан перед Оперним театром у відповідь скандував: „Ющенко – наш Президент!". І так буде!

Микола Петрів, світлина автора

ВІТАЄМО!

ПІД ПОКРОВОМ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ були, є і завжди будуть герої України

Дорогі воїни УПА, воїни Збройних сил України, друзі!

Прийміть щирі вітання від Конгресу Українських Націоналістів зі святом Покрови Пресвятої Богородиці – одним з найвеличніших національних празників.

У цей день за народним звичаєм ми вшановуємо усіх борців за волю і незалежність України, адже Покрову недаремно вважають святом українських вояків – і княжих дружин, і запорізьких козаків, і січових стрільців, і бійців ОУН-УПА, і нинішніх захисників Вітчизни. Скільки героїзму і самопожертви склали вони на вівтар України! І звершено це з Божого благословення, під Покровом Пресвятої Богородиці - заступниці нашого воїнства.

Покрова Божої Матері з нами і сьогодні. Бо хіба це не диво, що по десятиліттях забуття повертається до народу історична пам'ять, і він вшановує своїх справжніх героїв – зводить стрілецькі могили, встановлює пам'ятники та монументи воякам ОУН-УПА. Це теж знак Пресвятої Покрови. І урок нам нині живущим: як будемо і ми так відважно стояти за свій народ, то і нас Пресвята Покрова захистить і не дасть згинути добрій пам'яті про нас. А будемо лакузами, перевертнями, зганьбимо себе запроданством – відвернеться.

День Покрови Пресвятої Богородиці дає нам силу, віру і надію на краще майбутнє. 31 жовтня кожен з нас має бути бійцем за долю свого народу. Наш прапор – Віктор Ющенко! Не зрадьмо його! Вірмо в перемогу – і ми її здобудемо, бо під Покровом Пресвятої Богородиці були, є і завжди будуть герої України.

Слава Україні!

Героям слава!

Олексій Івченко,
голова Конгресу
Українських Націоналістів

У ГАЗЕТИ СВЯТО НИНІ...

Дорогі друзі!

14 жовтня, на святу Покрову, минає рік з дня виходу першого числа нашої газети. За цей час більше трьох мільйонів примірників "Нації і держави" пішло в люди, а редакція отримала тисячі дзвінків та листів. Ось деякі з них.

"...Ми щотижня з нетерпінням чекаємо на вашу й нашу газету. Щиро дякуємо за вміщений на сторінках „Нації і держави" наш допис із Нової Каховки. Були б вдячні, якби й на цей раз ви знайшли таку можливість, бо місцеві газети нам в цьому відмовляють. А Україна повинна знати, що боротьба за відродження української України йде в усіх її куточках....

Гнат Біжик, Нова Каховка"

"...Ми з чоловіком - пенсіонери, ветерани праці - прочитали вашу газету „Нація і держава", поділяємо думки ваших дописувачів і всією душею вболіваємо за Україну.

Валентина Дрога, м. Київ"

4

БОРЦЯМ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

ПОСТАВ У МОРШИНІ ВЕЛИЧНИЙ МЕМОРІАЛ

10 жовтня у Моршині на території центру реабілітації ветеранів ОУН-УПА „Говерла" відкрито і освячено пам'ятник „Борцям за волю України". У заходах взяв участь голова Конгресу Олексій Івченко.

Зважаючи на довголітню збройну боротьбу ОУН - УПА, на великі жертви, які зложив український народ на вівтар визволення, важко збагнути та усвідомити, чому національно-визвольна боротьба за Україну досі не визнана на державному рівні?

4

ВАЖЛИВО

Антиющенківські агітки коштують мільйони

Народні депутати України - голова Конгресу Українських Націоналістів Олексій Івченко та його заступник Євген Гірник стали свідками брудних технологій влади, яка в друкарні “Новий друк” і на складі ДУСі на Виставці досягнень народного господарства зберігала провокаційні агітаційні матеріали проти Віктора Ющенка (більше 800 тонн), в тому числі із зображенням американського прапора і портретом президента Буша. Вартість цієї продукції - кілька мільйонів доларів. “Ці кошти, - сказав Є. Гірник, - мали би служити людям, а їх можновладці спрямували проти людей і їхнього обранця. Правоохоронні органи, а також ЦВК на це порушення чинного законодавства закрили очі”.

Посольство США в Києві висловило протест проти використання символіки Сполучених Штатів при агітації за будь-кого з кандидатів у Президенти України в ході виборчої кампанії.

80 організацій Росії відмовились від Януковича

Провідні українські організації Росії відмежувалися від рішень з’їзду “Українці Росії - за Януковича”. Таку заяву підписали керівники Федеральної національно-культурної автономії “Українці Росії” та утворене ще в 1993 р. „Об’єднання українців Росії”, які складаються з понад 80 реґіональних українських організацій РФ.

Ющенка отруїли ендотоксинами

Депутат із “Нашої України”, лікар, член Академії медичних наук Микола Поліщук заявив, що не має сумнівів у тому, що Віктора Ющенка отруїли ендотоксинами - поєднанням хімічної та біологічної отрути. Народний депутат пояснив, що ендотоксини – це продукти розпаду бактерій, які можуть у дозах 5-10 пікограмів викликати незворотні зміни в організмі.

Скандал навколо академіка Шалімова

На Харківщині розгорівся скандал навколо академіка Шалімова. Лікарю не дали можливості безкоштовно допомогти людям. Причина - у політиці. Шалімов – довірена особа кандидата на пост Президента Віктора Ющенка.

Симоненко засмучений

Лідер Комуністичної партії П. Симоненко вважає, що Олександр Мороз в разі проведення другого туру підтримає кандидатуру Віктора Ющенка.

“Кавказ – центр” знову діє

Поновив свою роботу сайт чеченського руху опору “Кавказ – центр”, який раніше закрила влада Литви за розпалювання міжнаціональної та міжрелігійної ворожнечі. Фахівці з’ясували, що тепер “Кавказ – центр” працює з території Фінляндії. Фінська державна телекомунікаційна компанія, яка надає сайту свої послуги, заявила, що місцева поліція перевірила “Кавказ - центр” і не виявила на ньому недозволених матеріалів.

Хто допомагав Хусейну?

ЦРУ оприлюднило список політиків, партій та інших організацій у різних країнах, за допомогою яких Саддам Хусейн домагався скасування санкцій проти Багдада, які запровадили у 1990 р. У тому списку згадуються Соціалістична та Комуністична партія Укрвпни, а також російський політик В. Жириновський і адміністрація президента Росіп. Колишній лідер Іраку, щоб скасувати обмеження проти своєп крвпни витратив 11 мільярдів доларів на хабарі.

За Литвином стежать працівники СБУ

Голова Верховної Ради Володимир Литвин заявив, що за ним стежать працівники СБУ. В інтерв’ю газеті “Сільські вісті” він підтвердив, що один із заступників голови СБУ дав доручення включити його в оперативну розробку. За словами Литвина, стеження передбачене не тільки за ним, а й за його родиною та близькими.

Сівковичем керує Банкова

Про це свідчить той факт, що доповідь Сівковича про результати розслідування факту отруєння Ющенка з’явилася в Інтернеті раніше, ніж він зачитав її в парламенті.

Це сталося тому, що в парламенті доповідь затримали з об’єктивних причин. Про це не повідомили службам адміністрації президента, які працюють із ЗМІ, і вони, як кажуть, знову вляпались.

Клоун є клоун

Кандидат у Президенти Віктор Янукович сподівається перемогти в першому турі виборів. Про це він сказав, виступаючи на так званому з’їзді представників українських громадських організацій у Росії в ході поїздки до Москви.

За матеріалами інформагентств та наших кореспондентів

ЯНУКОВИЧ ЗІ ШКІРИ ЛІЗЕ, АБИ ДОГОДИТИ МЕНІ

Цього літа багато грибів в карпатських лісах. Бог дає знати, що йде холодна й довга зима. Щоб звірина запаслась на зиму харчами, насушила грибів. Я вже все встигла звезти з поля у двір, і тепер залишилось тільки до пивниці покласти, а ще - пооббивати горіхи, зірвати садовину, виноград... Мені легше, бо я маю завдяки своїм рукам та ласці Божій і земельки майже все на зиму своє! А як бути тим, хто живе на асфальті і має більш як 60 років? Надіються на Прем’єр-міністра Януковича? Чи на те, що він подбає за нас, як стане Президентом?..

Вчора була у Пенсійному фонді (маю вічні проблеми з тим Косівським пенсійним фондом на чолі з п. Марією Рибенчук та Укрпоштою в особі п. Світлани). Я намагалась довести панству чиновництва, які нараховують мені і моїй мамі пенсії, що ми цілком слушно отримуємо те, що заробили, що ми варті й більшого, але це панство чомусь вважає, що ми знахабніли вщент. Складається враження, що інспектор нараховує нам пенсію, якщо не з власної кишені, то з особистої кишені Януковича, і за це ми маємо молити щодня Бога за їхню щедрість.

А захотіла я перевести наші дві пенсії до Приватбанку, то пані Світлана порахувала це за власну образу: як же це так, що я не буду залежати від неї і Укрпошти, яка - захоче, то принесе вчасно пенсію, а не захоче, то я буду довго і нудно чекати на неї, але в цей же час мені вправно доставлятимуть чорний піар на Ющенка і Тимошенко, не виписані мною „Сільські вісті” з агітацією за кандидата Мороза або оголошення про народних віщунів, чаклунів і так званих знахарів-цілителів. Скільки докорів я вчула від того чиновництва: що я не сумлінна і не вдячна жіночка, що п. Янукович зі шкіри лізе, аби догодити мені, тобто пенсіонерам, і ще багато чого. І хочеться відповісти на це все в газеті, розбиваючи по пунктах:

По-перше, я не „жіночка”, а саме так звертаються до мене чиновники, я громадянка України – пані. Я себе поважаю і вимагаю від влади також поважати мене.

По-друге, я отримую те, що мені виділила існуюча влада, хоч і вважаю це не адекватним моїй праці.

По-третє, колись соцзабез містився в одноповерховому будинку з шести кімнат, а тепер і соцзабез, і Пенсійний фонд заледве вміщаються у двох двоповерхових будинках, і все одно не встигають зробити все вчасно. Але несила миритися з тим, що пиха тих чиновників роздута пропорційно площі, на якій вони працюють, і кількості їхніх штатних одиниць, яких і не годен порахувати.

По-четверте, звинувачую і себе, і таких, як я, бо це ми привчили їх до пиятики з коньяком, коробок цукерок і своїх улесливих прохань: „А прошу Вас, а будь ласка, постарайтесь для мене, я Вам така буду вдячна!” Зуміли втовкмачити в їхні голови, що вони особливі люди, що Бог намальований на іконах за їхньою подобою та образом.

Прийшла додому зі своєю ображеною гідністю, зі злістю в душі, з тим, що цю стіну важко пробити. А тут ще і сам Янукович наплював у душу. І він та-

кож вважає мене за „жіночку”, а не громадянку України. І він також рахує себе за того, хто може ощасливити. І як найвищий представник чиновництва думає, що я обмежена розумом і сприйму його підвищення пенсії, як солодку цукерку, а не гірку пігулку. Янукович вже „ощасливив” „жіночок”, а попри них і дідусів, підвищенням пенсій до 280 грн. А що, пане кандидате у Президенти, невже ви так невпевнені у своїй перемозі, що вирішили купити нас оптом? Ми розуміємо, що пущений в хід станок друкує гроші нічим не забезпечені. Що оті гривні, що ми отримаємо з „ласки” Януковича, скоро перетворяться на копійки. Ми вже були в незалежній Україні мільйонерами і не могли купити собі вдосталь хліба...

Бог дбає за звірину напередодні холодної зими – родить рясний врожай грибів і жолудів. Влада наша дбає за нас – пустими папірцями. Нас залишилось 47 млн. в Україні. Після цієї зими буде значно менше.

Ось так міркує пенсіонерка, гуцулка з Карпат

пані ***Антоніна Спільна***, з селища Кути, що на Косівщині

НАПРУГА ЗРОСТАЄ

НОТАТКИ ПОЛІТОЛОГА

Минулого тижня тривали спроби партії влади блокувати негативні враження суспільства від акції отруєння Віктора Ющенка. Використовувалось все: перекручення заяв лікарів віденської клініки, фальсифікація перекладу з німецької мови, просто нахабна брехня на телеканалах „Інтер”, „1+1”, „ICTV” тощо.

Проте, як заявив керівник штабу Віктора Ющенка Олександр Зінченко, проти народного кандидата у Президенти було застосовано елементи бактеріологічної зброї, саме ця секретна зброя викликала розгубленість лікарів, бо вони не обізнані на таких речовинах. Дотично це підтвердила в ефірі 5-го каналу російська журналістка Ганна Політковська.

Минулого тижня зганьбив себе колишній працівник спецслужб народний депутат Сівкович. Він очолював комісію Верховної Ради з розслідування замаху на Віктора Ющенка. Але виступаючи з трибуни парламенту, він виголосив надзвичайно сумнівні висновки, до того ж не узгоджені з іншими членами комісії, бо заяви Сівковича були спростовані його першим заступником народним депутатом Шевчуком. А народний депутат Поліщук розповів про так звані ендотоксини, найновішу і найефективнішу отруту, що не виготовляється в Україні.

А товариш Янукович в контексті своєї виборчої кампанії публічно залякував працівників державних адміністрацій, які підтримують будь-які зв’язки з опозицією. Він казав їм: „Вибори пройдуть, але життя триватиме, і куди ви подінетесь? Ми дамо оцінку кожному”. Хіба це не створення атмосфери страху й насильства напередодні виборів? Янукович нервує. Він зробив заяву, що заради спокою в Україні готовий зняти свою кандидатуру з виборів, але разом з Ющенком. Напевно, після цього він отримав нову вказівку від московських політтехнологів і, щоб продемонструвати впевненість, заявив, що переможе вже в першому турі. Невже пан Янукович повірив у фальшиві рейтинги, що малюються в Москві на замовлення таких діячів, як Гліб Павловський, а в Києві – Михайло Погребинський? Всі поважні соціологи з таких рейтингів сміються.

Янукович як кандидат в українські Лукашенки відвідав „Мекку” всіх малоросів – Москву і там знову обіцяв здати українську мову, надати всім охочим українські паспорти, зректися європейського шляху України. В цьому ганебному дійстві брали участь „Донбасівське земляцтво” та інші псевдонаціональні організації. Справжні українські організації Росії виступили з офіційним протестом проти цього провокаційного балагану „за Януковича”.

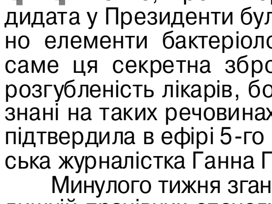
Дедалі більше викривається підпільних сховищ антидержавної, антиукраїнської, спрямованої проти всіх патріотичних сил пропагандистської літератури, що друкується людьми, наближеними до влади. На цих плакатах Україну поділено на три частини. Вони провокують ненависть і ворожі почуття до держав, з якими Україна має нормальні дипломатичні відносини, кличуть до розколу країни, до протистояння регіонів і різних груп українського народу.

Ця влада зупиниться лише тоді, коли переконається, що народ готовий на все, щоб завоювати собі гідне людини життя.

Впевненість в собі, відданість Україні, сміливість і рішучість, відпорність на будь-які витівки влади мають стати нашим дороговказом. А брехня все одно програє, хоч би скільки офіційних теле-, радіоканалів та газетних шпальт на неї працювали.

Мирослав Плай

ПИШЕ ГРИНЬ З ГОРБАТОГО ПОТОКУ

Вітаю Вас, пане редакторе!

Політикум нашого села, почувши заяви прем’єра, що коли він стане президентом, то відкине курс на Європу, запровадить державну двомовність і двогромадянство, негайно зібравсь коло сухої верби, аби з’ясувати питання: “Чому Янукович не хоче в Європу, а Росія хоче Януковича?”.

З Горбатого Потоку не набагато дальше до центру Європи, ніж до нашого райцентру. А де центр Євразії - в Астані чи ще далі? Чи, може, ближче, адже “всєм ізвестно, что Земля начінается с Кремля”? Довідайтеся при оказії в Януковича, бо до нас після історії з яйцями він, може, й не приїде. Заодно дізнайтеся, чи будемо й далі називатися українцями, чи нас перейменують на євроазіатів. Чи не тому Янукович не хоче в Європу, що там політик не може на свій розсуд розпоряджатися державними грошима за принципом - “хочу дам, хочу не дам, хочу дам, але не вам”, і злочинець не має жодних шансів обійняти політичну посаду. А для Росії, хоч би й сам чорт, аби “свой чєлавек”.

Українською мовою Янукович мучиться на прем’єрській посаді. Певно, гадає, що її буде йому замало як президентові, бо там ширші широти і вищі висоти – потрібні відповідні мовні арсенали. Пригадайте президентських розмови на дивані Мельниченка: “Етаж нада абарзєть, шоб, бля, по-украінскі ботать”. Земляк Януковича по батьковій лінії Аляксандр Лукашенка сказав, що білоруською не можна висловити щось високе, тому і сам говорить російською, і всю Білорусь змусив нею говорити. І яких державних висот досяг: у хокей грає, на лижах в Альпах катається, останню білоруськомовну гімназію в Мінську закрив, опозиційних політиків у кут загнав, а деякі зникли, ніби їх і на світі не було. Отака сила „високої” мови?

Цікаво, для кого Янукович хоче подвійного громадянства? Чи для тих 7 мільйонів українців, котрі поневіряються по світу і, мріючи повернутися додому, підтримують українську економіку на плаву, а мільйони українців рятують від голоду, чи для тих, які обікрали Україну і в разі приходу до влади чесних людей могли б легко викрутитися з халепи як громадяни іншої країни?

Пане редакторе! Як можете, з’ясуйте і напишіть про все це. Але від самого кандидата у Президенти, а не від його прилiпутентів Тігіпка, Стецiв-Герман, Чорновола. Козака, Бойка, Пустовойтенка та ін, бо тим ніхто не повірить. За гроші і за посади правду не говорять.

P.S. Чи вже відійшов Янукович від яєчного перестраху? У нас у селі є баба, що зливає олово, яке знімає переляк і, як на фотографії, показує того, хто і чим перестрашив хворого. Хай би приїхав з Генпрокурором. Баба допоможе - одному вилікуватися, а другому - знайти злочинця.

З пошануванням
Гринь Волохатий

ЩО ПІД ГАСЛОМ БОРОТЬБИ З ТЕРОРИЗМОМ?

Трагедія невинних людей в Беслані знову привернула увагу світу до проблеми тероризму. Уряди деяких країн зробили кроки в напрямку посилення адміністративно-поліцейського режиму на своїй території.

Робить певні заходи і наш Президент: посилює охорону українських аеропортів, станцій метро, вокзалів, підписує документи про спільну антитерористичну боротьбу країн СНД, світової співдружності. Та чи саме це потрібно, щоб ми з упевненістю дивились у майбутнє? Як свідчить досвід США і Росії – ні. Адже всі ці заходи не торкаються найголовнішого – причини, яка породжує тероризм.

Твердження деяких мас-медіа про безпричинність цього явища, про такий собі апріорний вампіризм не тільки не є правдою (тероризм з'являється не скрізь, а лише там, де один народ чинить зло іншому: Ізраїль – Палестина, Росія – Чечня, США – Ірак), а й штовхає на шлях силового розв'язання цієї проблеми. Мовляв, знищимо наявних терористів і зі злом буде назавжди покінчено. Насправді ж це не так. Згадаймо Будьонівськ, Новомосковськ, Норд-Ост... Ось уже майже десять років тривають криваві злочини в Чечні. Вбивають невинних людей, ґвалтують дітей, а світова громадськість робить вигляд, що нічого не чує і не бачить. На очах дітей горять населені пункти, ллється кров рідних і близьких...

Західні інформаційні агентства повідомляли („правдолюбні" російські ЗМІ скромно промовчали), що беслан-ські терористи вимагали не крові дітей, а припинення війни проти чеченського народу, виведення російських військ з Ічкерії, відставки Путіна. Але коли президент сповідує політику „собірания зємєль" та „мочєніє в сортірах", а народ підтримує його, то найбільш вірогідною формою розв'язання національних проблем і надалі буде зброїна.

А Україні, якщо й треба посилювати охорону, то не шкіл чи станцій метро, а державного кордону. Всередині України причин для терактів нема. Їх

може створити лише політика втягування України в сферу інтересів нашого північного сусіда. Імперська політика Росії на Кавказі і є причиною тероризму, і сама Росія займається тероризмом (згадаймо хоча б теракт в Катарі - вбивство Яндарбієва).

Під гаслом спільної боротьби з тероризмом нас хочуть втягнути у війну, зробити співучасником чужого зла. Росії вигідно, щоб за її злочини розраховувався і український народ. А Україні?

Краще спочатку подумати, ніж наступати на граблі.

Павло Сущенко,
с. Олександрівка, Крим

„БРАТВУ" НЕ ЗАБУВ „ПРОФФЕСОР-ПРЄМЬЄР"...

Подейкують, що незабаром галерея прихильників Януковича на біг-бордах поповниться ще одним образом „героя нашого часу" – тепер вже в арештантській робі. Такий собі „пахан", вдячний „проффесору" за помилування. Тобто амністію... за яку виступає провладний кандидат на президентську „булаву". Виявляючи законодавчу ініціативу, „прем'єр" подав проект закону про помилування певних категорій „зеків". Та не варто якимсь там дрібним злодюжкам або засудженим за незначні побутові чи економічні злочини передчасно радіти, оскільки мова не про них.

Не знаю, чи читав законопроект глави уряду міністр „справедливості" (чи то пак – юстиції) О. Лавринович, а ось у багатьох парламентарів амністія „а-ля Янукович" викликала ледь чи не шок. Пропонує ж бо наш „академік" віртуальної академії помилувати катів у погонах, батьків-педорілів, торгівців „живим товаром", ґвалтівників, ксенофобів різного ґатунку, агресивних розповсюдників венеричних хвороб тощо...

Не забув „благодетель" Я. у переддень виборів і про засуджених душителів свободи слова та інших людських прав та фальсифікаторів виборчих процесів. На думку незалежних експертів, під дію такої амністії (в разі її реалізації) підпадають близько 10 тисяч різноманітних злочинців.

Та Януковичу, напевне, все це – до шмиги... Інакше він і діяти не може, оскільки, закони „зони" такі, що той, хто звідти вирвався, має піклуватися про тих, хто залишився. Це „по понятіях", коли колишній засуджений, хоч і зі знятими судимостями, використовує будь-яку можливість, в т.ч. й надану владою, аби полегшити життя чи „витягти" на волю якомога більше своїх „колег по нещастю"...

Відчуваючи, що на підтримку нормальних людей надія мала, Я. і вирішив опертися на підтримку „зони", контингент якої чималенький – кількасот тисяч. Хоч і відомо, що надія помирає останньою... однак слушнішим видається інше – не тратьте, куме, сили...

Микола Чіпко

„ДРУГА ЧЕЧЕНСЬКА" В УКРАЇНІ

Презентація 7 жовтня в столичному Будинку вчителя книжки відомої російської журналістки Анни Політковської „Друга чеченська" (в українському перекладі вона вийшла у видавництві „Діакор" за ініціативи його генерального директора Олександра Ткачука) стала своєрідним презентом якраз до дня народження російського президента Путіна. Бо насправді ця книжка передусім стосується саме його. А в Україні - кожного, хто має намір віддати свій голос за Януковича, який тягне нас в ЄЕП.

Ця книжка – страшна правда про „антитерористичну операцію", яку вже п'ять років поспіль проводить Росія у Чечні. Про жахливі „зачистки" від „бандоформувань", що супроводжуються нечуваними жорстокостями та мародерством федеральних військ, про „беспрєдельні" умови „мирного" життя простих чеченців – старих, жінок, дітей. Про те, що в таких нелюдських умовах виросло вже ціле покоління чеченців - покоління потенційних месників. Багато хто з них йдуть у гори – поповнюють „бандоформування".

плану. А план був такий – викликати Масхадова, щоби він приїхав у Беслан і доклав усіх зусиль, аби терористи відпустили дітей. Все це обговорювалось по мобільному телефону. (До речі, до терористів в Беслані від влади так ніхто і не вийшов. Пані Анна каже, що президентові Північної Осетії Дзасохову телефонував особисто Путін з попередженням, якщо він піде до терористів, – буде відданий під суд. Зязіков, президент Інгушетії, просто злякався і взагалі не приїхав, керівники Чечні - так само. Не приїхав і Масхадов, бо не було гарантій безпеки від російської влади.) Але дістатися Беслана журналістці не судилося. Спершу вона ніяк не могла вилетіти з Внуково, оскільки всі рейси у цьому напрямку дивним чином відмінялись. Якась добра (чи – навпаки?) душа допомогла їй попасти на рейс до Ростова-на-Дону, але на борту, випивши чаю, який їй запропонувала стюардеса, пані Анна отруїлася. І так сильно, що у Ростові з літака її одразу доправили до реанімації.

Книжка почала писатися майже з початку другої чеченської, „фас" якій було дано сумнозвісним путінським слоганом: „Бандітов будєм мочіть в сортірє". Пані Анна з гіркотою зазначає: „Мені дуже шкода, що книжка і досі лишається актуальною". Більше того – війна вже стала поширюватися на Інгушетію – до лав опору федералам вливаються інгуші.

Моторошним наслідком „антитерористичної операції" стали теракти проти мирних жителів. Особливо останній – Беслан.

Пані Анна, яка Чечню за ці роки об'їздила вздовж і впоперек, 1 вересня, щойно почула з новин CNN про захоплення заручників у Бесланській школі, одразу зв'язалась з Ахмадом Закаєвим (емісар Масхадова, який проживає у Великій Британії), щоб він долучився до реалізації її власного

Що це була за отрута, невідомо. Пані Анна майже певна, що ніхто цього і не дізнається. Адже поки вона була без свідомості у ростовській лікарні, всі її аналізи за розпорядженням згори були знищені. У редакції „Новой газеты", де вона працює, торік від невиявленої отрути вже помер відомий опозиційний журналіст, депутат Держдуми, заступник голови думського комітету з оборони Юрій Щекочихін. „Помирав він страшно, – каже пані Анна, – з нього зійшла майже вся шкіра. Це була якась отрута. Безперечно, не обійшлось без клятої 13-ої лабораторії ГБ з виробництва отрут, яка знову діє. В цій лабораторії синтезуються такі отрути, які розкладаються протягом кількох годин, і виявити їх потім неможливо". Розслідуванням смерті Щекочихіна, стверджує пані Анна, не переймався ніхто, це лишилось справою тільки редакції: „Ми мали доводити, що Юрія отруїли, але довести це неможливо. І у вас зараз схожа ситуація. Ющенко теж стоїть перед необхідністю доводити, що його отруїли. А мало б бути навпаки", – додала пані Анна.

Багато претензій у пані Анни і до позиції щодо Чечні міжнародної спільноти: „Світова спільнота переймається Абу-Грейбом, але воліє не помічати фільтраційні табори Чечні". Навпаки, визнання російських терактів проявом міжнародного тероризму – це хибна позиція, яка заганяє проблему зовсім в іншу нішу і не має позитивного вирішення.

В контексті наших виборів було також поставлене питання щодо втручання в них Росії, про її імперські амбіції. „Імперські амбіції Росії, – переконана пані Анна, – існують лише на кремлівському пагорбі. Якби Путін був стратегічно розумним, він би розумів, що набагато вигідніше мати дружні стосунки з Грузією, Україною. Метою імперської кремлівської риторики є неосвічені душі". І завершила: „Я не хочу жити в імперії".

Пані Анна певна, що цього не хочуть і більшість росіян: „Треба розрізняти Росію і Кремль". І свідченням цього є численні відгуки на її книжку з різних куточків Росії – від Чукотки до Калінінграда. А також – велика популярність опозиційного до Кремля видання, у якому вона працює – „Новая газета".

Придбати книгу А. Політковської „Друга чеченська" можна у видавництві „Діакор". Звертайтесь за тел. 540-71-47.

УКРАЇНЦІ МОСКВИ СТАЛИ НА ЗАХИСТ ВІКТОРА ЮЩЕНКА

З серпня 2004 р. в Москві поширюється видання «Час України» російською мовою. Ця газета не зареєстрована, її засновником є автономна некомерційна організація «Русский институт» (Москва), редактор Максим Шевченко. Своїми публікаціями «Час України» втручається у процес президентських виборів в Україні. Скажімо, подає газета список 26-ти кандидатів у Президенти, але не за алфавітом чи датою реєстрації, а як захотів її головний редактор: перший - В. Янукович, 25-й - В. Ющенко.

Біографій та програм 2-х основних кандидатів - немає, зате є стаття на цілу сторінку проти В. Ющенка під назвою «Непунктуален, зависим, слаб ...».

Головний редактор відмовився надрукувати на нашу пропозицію в газеті «Час України» відкритий лист В. Ющенка до громадян РФ та інші матеріали на його підтримку, не відповів також на запитання, чим займається АНО «Русский институт» і хто його фінансує... Під час зустрічі редактор газети наголосив, що його особиста позиція і позиція засновника газети полягає в тому, щоби не допустити перемоги на виборах В. Ющенка.

Секретар редакції Т. Н. Рапопорт заявила нам, що перше число газети поширювалось на прийомі в українському посольстві і було позитивно сприйнято. «Час України» поширюється серед української діаспори для агітації проти В. Ющенка. Ми вважаємо це втручанням у внутрішні справи України, розпалюванням недовіри між народами РФ і України. Необ'єктивні матеріали проти В. Ющенка друкуються в кожному числі. Цим головний редактор ображає мільйони виборців України, які голосували за програму виборчого блоку «Наша Україна» в 2002 р. і які будуть голосувати за програму В. Ющенка в 2004 р.

Вважаємо, що посольство України в Росії, українські організації Москви і РФ, усі чесні росіяни мають стати на захист кандидата в Президенти України Віктора Ющенка. Потрібно публічно висловити недовіру редакції газети «Час України» та її засновнику.

Члени «Об'єднання українців Москви»:
В. Зорич, І. Смульський, О. Ващенко, О. Багатюк, А. Шкраба

ЯНУКОВИЧ - ГВАЛТІВНИК

У середу народний депутат України Григорій Омельченко з трибуни парламенту заявив, що перший раз Янукович сидів у тюрмі за грабіж, а вдруге – за нанесення тілесних ушкоджень, а після відбуття покарання Янукович "жорстоко побив і зґвалтував жінку", однак він "відкупився і справа була закрита". За словами депутата, Янукович організував у Єнакієвому банду, яка "виривала сумки з 3 карбованцями, по-жорсткому виривала сережки у дівчат по 10 карбованців","розкрадав державне майно". "Врятувало його лише заступництво космонавта Берегового", - сказав Омельченко.

"Тепер зрозуміло, чому Янукович не дає відповіді на депутатські запити", - зазначив депутат. "Його руки в крові від побиття людей!".

У зв'язку із цим Омельченко зробив висновок: "Після відбуття покарання Янукович не став на шляхах виправлення і залишається суспільно небезпечною людиною".

За матеріалами інформагентств

У ГАЗЕТИ СВЯТО НИНІ...

"...Якось по радіо дізналась, що є в Запоріжжі корпункт газети „Нація і держава". Розшукала і зраділа, бо знаю, що таке УПА, хто такий Степан Бандера та інші герої, які боролись за незалежну Україну, добували по крихтині нам свободу. І як же можна це не цінувати!

Розповсюджую вашу газету - беруть, читають навіть росіяни, але є й такі, що відвертаються і навіть лаються, називають мене „бандеркою". А я, сміючись, кажу: „ Еге, народилася на Харківщині, зросла на Донбасі, а в Запоріжжі стала „бандеркою". Кажу їм: „Степан Бандера – наш національний герой". Якби ви бачили їхні очі...

Клавдія Варлаченко, Запоріжжя"

"…Міцного здоров'я і творчих успіхів бажаю вам я, учитель-пенсіонер, член КУН, передплатник і розповсюджувач вашої (і насамперед, нашої) газети „Нація і держава". Вихід кожного її числа - бажана подія не лише для членів КУН, а й для багатьох людей доброї волі. Бо газета завжди об'єктивно і оперативно висвітлює на своїх шпальтах події нашого сьогодення, а також героїчне минуле нашого народу .

Василь Симоненко, м. Харків"

Це лише дещиця відгуків. Дякуємо вам за них, дорогі читачі в Україні і не в Україні сущі, дякуємо за підтримку, за допомогу. Ми раді прислужитися українській справі. Це наш обов'язок, і ми його намагатимемося виконувати гідно. Як і належить націоналістам. Сьогодні не просто це робити. Багатьом наша позиція не до душі. В Києві та Житомирі розповсюджувачів "Нації і держави" побили україножери; в Харкові міліція заарештувала голову обласного Конгресу Богдана Дяківа з накладом наших газет і звільнила лише після втручання народного депутата; а в Криму знайшлись "демократи", які вимагали взагалі не розповсюджувати нашу газету на півострові, бо дуже злить вона шовіністів...

Пережили. Сьогодні у газети тисячі друзів. Усіх вас здоровимо зі святом! І йдемо далі. Віримо, що 31 жовтня переможе Віктор Ющенко, і за цю перемогу боремося. А опісля відсвяткуємо. І річницю "Нації і держави" також. Надіємось на ваш подарунок – передплату нашого часопису на 2005 рік. Будьмо! І будьмо разом!

Редакційний колектив

МАЄМО ЧЕСТЬ, ПАНОВЕ ОФІЦЕРИ

Конференція Київської організації ВГО "Товариство українських офіцерів" прийняла звернення до співвітчизників. У ньому зазначено, що обіцяючи грошові надбавки, влада намагається залучити офіцерський корпус Збройних сил та інших військових формувань на підтримку колишнього кримінального злочинця Віктора Януковича, який взагалі не мав честі нести військову службу.

Офіцери переконані, що лише Віктор Ющенко при команді: "Панове офіцери!" має моральне право і офіцерську честь відповісти: "Панове офіцери!".

Конгрес-інформ

КОНФЕРЕНЦІЯ

Цьогорічний День вчителя у Черкасах був відзначений конференцією вчителів. Ведучою цього заходу була голова Черкаської обласної організації педагогічного товариства ім. Г. Ващенка, голова Черкаської ОО КУН Любов Сотниченко—Гафінова. Освятив конференцію Владика Черкаський і Чигиринський Іоан.

Із запальним словом до вчителів звернувся депутат Верховної Ради, Голова Конгресу Українських Націоналістів Олексій Івченко.

Запам'яталися виступи заступника голови Черкаського об'єднання "Сила народу" Олени Фещенко, викладача Черкаського національного університету ім. Б. Хмельницького Валентини Коваленко, учителя-ветерана Сергія Горобця.

Хотілося б згадати добрим словом виступ тріо "Браво", дипломанта Всеукраїнських і Міжнародних конкурсів Дар'ї Катиби, музичного тріо „Сила", поетичного театру-студії "Мушля". Конференція пройшла у піднесеному настрої. Звучали слова вдячності вчителям за їхню працю і побажання щасливої долі у багатій і вільній Україні.

Генуефа Бовсуновська

БОРЦЯМ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

ПОСТАВ У МОРШИНІ ВЕЛИЧНИЙ МЕМОРІАЛ

Народ визнав своїх героїв ще в часі боротьби, коли надавав їм беззастережну допомогу й підтримку, визнав їх і з перших днів незалежності, коли усюди, де діяла УПА, люди насипали символічні братські могили, щоб увічнити пам'ять про її славну боротьбу.

На народні пожертви і спонсорські внески за підтримки обласних адміністрацій західного регіону в Моршині споруджено центр реабілітації „Говерла", де щомісяця відпочиває понад 70 учасників визвольних змагань. Саме тут під час зустрічей побратимів по боротьбі та каторжанських буднях зародилася ідея створення величного меморіального комплексу „Борцям за волю України". Цей задум підтримала адміністрація закладу, місцева влада, Головна Булава Всеукраїнського Братства ОУН-УПА. Проект пам'ятника був розроблений скульптором-архітектором п. Світланою Лелях, яка вклала в цю роботу свою душу, серце й чимало зусиль. Монумент будувався на кошти жертводавців з України й діаспори. За щирою настановою священиків складали свої пожертви в церквах і молилися за душі полеглих героїв найбідніші люди. На будівництві безкоштовно працювали жителі Моршина, пацієнти „Говерли", чимало добровольців з різних куточків України.

Лише в серпні 2003 р. було прийнято ескізний проект пам'ятника, а вже 10 жовтня ц. р. він постав у всій красі і величі як нагадування про героїчний визвольний шлях українського народу до Незалежності. У день відкриття пам'ятника майдан перед ним заполонили ветерани в одностроях УПА, делегації яких прибули з різних областей України. Сивочолі, але по-юнацьки підтягнуті, вони тримали хоругви своїх бойових формувань, червоно-чорні прапори, які надихали їх на боротьбу з окупантами. На відкриття пам'ятника прийшли представники духовенства, обласної та місцевої влади, державницьких партій, громадських об'єднань, мешканці Моршина, численні відпочиваючі…

Серед учасників акції - голова Конгресу О. Івченко, голова Львівської ОО КУН М. Вовк, головний редактор часопису "Заграва" М. Магас, активісти-кунівці.

Своєю виправкою помітно вирізнялися члени Варти Конгресу на чолі з полковником М. Завірюхою.

Урочистий мітинг відкрив голова Всеукраїнського Братства ОУН-УПА Михайло Зеленчук.

Відбулося освячення пам'ятника і відслужено панахиду по загиблих за волю України.

У мітингу також взяли участь і виступили народний депутат І. Осташ, заступник голови Львівської облдержадміністрації Б. Матолич, міський голова Моршина В. Безруков, голова Стрийської райдержадміністрації Є. Кухар, автор пам'ятника С. Лелях та багато інших.

Виступаючи на мітингу в Моршині, О. Івченко висловив вдячність і пошану ветеранам визвольних змагань, зокрема наголосив, що з перемогою на президентських виборах В. Ющенка справедливість їхніх домагань буде визнано новою владою. Гучними оплесками, вигуками „Ющенко!" зустріли учасники мітингу повідомлення голови Конгресу про повернення Віктора Ющенка з Австрії та підтримали висловлену ним впевненість у перемозі народного кандидата на президентських виборах.

Старше покоління, яке пережило й зазнало багато лиха й поневірянь, добре розуміє, що ці вибори мають історичне значення щодо дальшої долі України як держави. Ветерани голосуватимуть за Віктора Ющенка. Він гідно продовжує їхню естафету боротьби за волю України.

Богдан Захаряк, світлини автора

46 РОКІВ ТОМУ ВІД РУКИ НАЙМАНОГО ВБИВЦІ ЗАГИНУВ ПРОВІДНИК НАЦІЇ СТЕПАН БАНДЕРА

ЛИЦАР ВЕЛИКОЇ ІДЕЇ

«Я народився 1 січня 1909 в селі Старий Угринів, повіт Калуш у Галичині, яка у той час належала до Австро-Угорської монархії», писав у своїй біографії «Мої життєписні дані» Степан Бандера, один з найбільш відомих українців у світі.

У цьому селі минули дитячі роки майбутнього провідника ОУН. У домі його батька — священика греко-католицької церкви отця Андрія Бандери була велика бібліотека, якою користувався юний Степан. Особливо захоплювався він творами Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки. Його мати Мирослава Бандера теж походила зі священицької родини.

У 1919 р. Степан вступив до української гімназії у Стрию. Після закінчення її приїздив до рідного села, брав активну участь у громадському житті, організував молодіжне товариство "Луг", активізував роботу читальні "Просвіти", споживчого кооперативу. А в 1928 р. його разом з батьком за організацію в сусідньому селі Бережниці мітингу, присвяченого пам'яті героїв, які полягли у боротьбі за волю України, заарештовують.

Згодом сім'я о. Андрія змушена була виїхати зі Старого Угринова. З 1928 р. Степан Бандера вчиться у Львові на агрономічному відділі Високої політехнічної школи. Але до складання дипломних іспитів його не допустили у зв'язку з політичною діяльністю й ув'язненням.

З 1932-го він виконує функцію заступника крайового провідника, а з 1933-го був призначений крайовим провідником ОУН і крайовим комендантом УВО. Сестра провідника ОУН Володимира Бандера розповідала: "Степан ніколи не посвячував нас у свої плани, але про те, що став оунівцем, зразу розповів Марії (сестрі. — Г. Б.), а вже вона — мені. Брат дуже пишався тим, що займається небезпечною роботою, і просто не міг змовчати. Марта також вступила в організацію і розповідала, що Степан швидко став відомим серед членів ОУН. Він мав прекрасну пам'ять — знав майже всіх підпільників. Потім, звичайно, вихованість. Він з батьком був на «ви», а вже із сторонніми... Багатьох дивувало його знання шести мов..."

У 1933 р. за ініціативи С. Бандери оунівці на знак протесту проти організованого на Великій Україні голодомору здійснили атентат у радянському консульстві у Львові, щоб привернути до цього увагу світової громадськості. Тут тоді Микола Лемик убив чекістського агента О. Майлова.

У 1941 р. авторитет С. Бандери зріс настільки, що на Другому великому Зборі ОУН його було обрано головою Проводу всієї ОУН. З того часу боротьба за самостійність України йшла під його проводом і під його ім'ям.

Події на початку війни розвиваються з калейдоскопічною швидкістю. Створений за ініціативи ОУН Український Національний Комітет видає Декларацію прав українського народу, де зазначається його право на самовизначення. А попереду була найвизначніша подія в діяльності ОУН — проголошення Акта відновлення Української держави.

Сміливі й рішучі дії ОУН під проводом С. Бандери дратують фюрера. Незабаром усіх членів Українського державного правління на чолі з Я. Стецьком і провідних членів ОУН разом зі С. Бандерою заарештовують. Багато з них гинуть від рук гітлерівців.

На початку німецько-радянської війни у чекістських казематах розстріляно батька С. Бандери отця Андрія, а сестер запроторено в табори Сибіру.

В'язнем гітлерівців С. Бандера перебуває майже до кінця 1944 р. Проживаючи у повоєнні роки за межами України, він виношує заповітну мрію про створення самостійної Української держави, аналізує політичне життя і внутрішній устрій СРСР. Ці проблемні питання висвітлені в його фундаментальних працях "Перспективи Української революції", "Українська національна революція, а не тільки протирежимний резистанс", "Національна політика червоної імперії", "Слово до українських націоналістів-революціонерів за кордоном" та інші.

Кремль, щоб обезголовити український визвольний рух, спочатку вбиває визначного діяча ОУН вченого Левка Ребета, а наступною його жертвою стає Степан Бандера.

Зграя досвідчених чекістських агентів за кордоном, серед яких — безпосередній виконавець атентату Богдан Сташинський та Георгій Санников, "Сергій" — "опікун" Сташинського, спочатку випробовують отруйну зброю на собаці в лісі неподалік Берліна. Відтак Сташинський, вислідивши провідника, 15 жовтня 1959 року стріляє в нього біля вхідних дверей до будинку, де той жив.

У листопаді 2000 р. Санников "засвітився" в "Аргументах и фактах": "Спосіб приведення вироку до виконання був той же (що й з Ребетом. — Г. Б.), лише цього разу виготовлений спецлабораторією КГБ. У пістолеті вміщувались ампулки з синильною кислотою, що розбивались й виштовхувалися поршнями під дією мікропорохового заряду. Коронарні судини серця миттєво стискались, що вело до зупинки серця. Потім судинки повертались у початковий стан, судмедексперти не могли знайти слідів насильницької смерті".

Ось чому професор Лявс, який робив розтин тіла С. Бандери, вважав, що наявність отрути в ньому можна пояснити його душевним станом, тобто виправдовував версію самогубства, тому слідство загибелі великого борця спочатку йшло неправильним шляхом. А Москва заявляла, що вбивство Л. Ребета і С. Бандери — це внутрішньоукраїнські політичні розбірки. Правда, провідні діячі ОУН були переконані, що убивство С. Бандери — справа рук більшовиків, які були майстрами таких провокацій. А незабаром це підтвердилося, коли в серпні 1961 р. у західноберлінській американській станиці з'явився радянський втікач Богдан Сташинський і заявив, що саме він за наказом КГБ убив Степана Бандеру та Левка Ребета. Радянське керівництво нагородило вбивцю фотоапаратом "Контакс" і орденом Червоного Прапора, а німецький суд у Карлсруе виніс вирок чекістському прислужникові — вісім років тюремного ув'язнення. Справжні ж злочинці — М. Хрущов, О. Шелепін та ін. — непокараними сиділи в найвищих посадових кріслах у Кремлі.

Навіть під час передсмертної агонії Радянського Союзу його керівники мстилися Степанові Бандері. У своєму листі №223-МО 13 грудня 1990 року тодішній міністр оборони СРСР Д. Язов наказував своїм підлеглим «...рішуче протидіяти спорудженню пам'ятників та інших форм прославлення фашистів і їхніх наймитів, ліквідувати ті, що вже є символами такого роду». На виконання цього наказу було двічі підірвано пам'ятник С. Бандері в його рідному селі Старому Угринові, а також пам'ятник Є. Коновальцю у селі Зашкові. Співробітники СБУ в Івано-Франківській області в результаті напружених пошуків підривників пам'ятників з'ясували, що ними був військовий підрозділ, який перебував у безпосередньому підпорядкуванні Генеральному штабу міністерства оборони СРСР...

Ряд демократичних організацій вважає за необхідне створити в Києві Пантеон героїв і перепоховати в Україні тлінні останки славної пам'яті Степана Бандери, а львів'яни звернулися до Президента України з пропозицією посмертно присвоїти С. Бандері звання "Герой України".

Слава національному героєві України!

Геннадій Бурнашов,
член НСПУ

На світлинах:
◈ Пам'ятник Степану Бандері в Дрогобичі.
◈ Мюнхен, Цепелінштрассе, 67. Тут знаходилась ставка Степана Бандери. Тепер тут - Український Інститут Освітньої Політики, яким керує Андрій Куцан, зять С. Бандери.
◈ Могила Степана Бандери в Мюнхені.

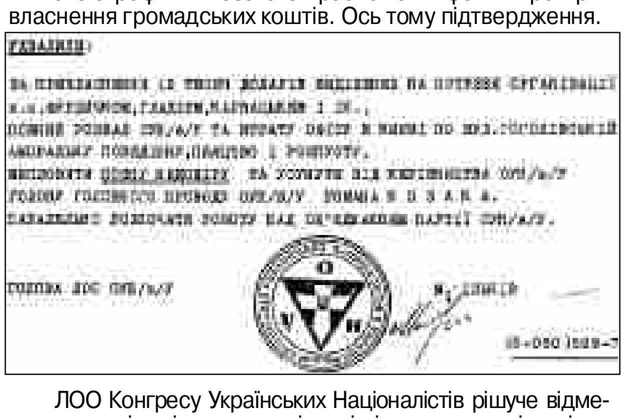
КОНГРЕС У ДІЇ

Націоналісти Львівщини - за суд над Романом Козаком

Львівська ОО КУН прийняла заяву, в якій засудила дії провокатора псевдонаціоналіста Романа Козака.

В заяві говориться, що влада розігрує брудний сценарій передвиборчих перегонів і для підняття свого реноме вивела на дистанцію малограмотних і розумово неповноцінних, не чистих на руку людей, які прагнуть розколу України. Найактивнішим виконавцем цього ганебного сценарію є Роман Козак, який щодня з екранів телевізорів паплюжить Галичину та Віктора Ющенка, відробляючи таким чином гроші тих, хто фінансував реєстрацію „ОУН в Україні", хто оплачував кампанію збору підписів на його підтримку як кандидата, хто оплачував його ролики на телебаченні.

У біографії Р. Козака є красномовні факти про привласнення громадських коштів. Ось тому підтвердження.

ЛОО Конгресу Українських Націоналістів рішуче відмежовується від усіх псевдонаціоналістів, що своєю діяльністю нагадують загони НКВС, які під виглядом бандерівців вішали, стріляли, ґвалтували і топили в криницях українців.

ЛОО Конгресу вимагає: зняти з реєстрації фальшиву „ОУН в Україні", існування якої не вписується в чинний Закон про політичні партії; зняти з реєстрації кандидата в Президенти України Р. Козака, який не має нічого спільного з націоналізмом і своїми заявами розпалює міжнаціональну ворожнечу та притягнути його до кримінальної відповідальності.

Конгрес-інформ

ХРОНІКА

Вінниця.

◈ Вінницька ОО КУН висловила протест проти спроб влади залякати народ напередодні виборів і закликала всіх патріотів України приєднати свій голос протесту проти безчинств бандитів. У заяві зокрема наголошується, що плакати „Уб'ю. Україна без Ющенка", якими були обклеєні вулиці Вінниці, є логічним продовженням дій, що спричинились до загибелі Гетьмана, Чорновола, Гонгадзе, інших. Вінницькі націоналісти вимагають від обласної прокуратури порушити кримінальну справу проти замовників і розповсюджувачів погроз на адресу Віктора Ющенка.

◈ Вінницька ОО Конгресу та інші організації у зверненні до Президента України, Голови Верховної Ради та Голови ЦВК висловили пропозицію розглядати заяву кандидата в Президенти В. Януковича про надання російській мові статусу офіційної і запровадження подвійного громадянства як антиконституційну і зробити висновок щодо правомірності його балотування на посаду Президента України.

Запоріжжя.

◈ Запорізька ОО Конгресу у зверненні до Президента України, Генпрокурора та Верховної Ради наголосила, що значну кількість підписів на підтримку кандидата в Президента В. Януковича зібрано примусово. Приміром, керівник заводу "Моторсіч" Олександр Богуслаєв примушував працівників свого підприємства ставити підписи під загрозою звільнення з роботи.

◈ Запорізька ОО КУН подала позов до Орджонікідзенського районного суду міста Запоріжжя щодо порушення міською радою, яка дала дозвіл на використання російської мови держслужбовцями, 10-ї статті Конституції України. Рішенням Орджонікідзенського райсуду нововведення міськради було визнане незаконним.

Лубни.

Нещодавно до Лубен завітала група молодих націоналістів. Гості привезли чимало цікавої націоналістичної літератури, символіку та атрибутику України, що була розподілена серед навчальних закладів міста та бібліотек.

Директор Централізованої бібліотечної системи Валентина Сьома від імені своїх колег щиро подякувала молодим націоналістам за щедрий дарунок. Про це повідомив редакцію Олександр Тарасенко.

Івано-Франківськ.

3 жовтня більше 200 членів КУН взяли участь у зборах Івано-Франківської міської організації Конгресу. Збори відкрив голова МО КУН, член Головного проводу Левко Слюсар. Із доповіддю виступив член міського проводу Модест Конрад. Про суспільно-політичну ситуацію в Україні розповів міський голова, керівник обласного штабу В. Ющенка Зіновій Шкутяк. Збори прийняли постанову, згідно з якою кожний член організації зобов'язаний вести агітаційну роботу на підтримку В. Ющенка, взяти активну участь у роботі виборчих комісій. Під час зборів прийняла посвяту група студентів ВНЗ м. Івано-Франківська, які вступили в КУН. Молодіжна референтура Конгресу разом з новоприйнятими членами поклали вінок до меморіальної дошки Степана Бандери.

Херсон.

Херсонська обласна організація Конгресу спільно з іншими організаціями області звернулися до народних депутатів з проханням дати правову оцінку пропозиціям та намірам прем'єра Януковича щодо подвійного громадянства, надання статусу державної російській мові. „Заяви Януковича спрямовані на порушення чинної Конституції і є спробою змінити курс держави. Такі дії є зрадою України", - йдеться у прийнятому зверненні.

Конгрес-інформ

МІЛІЦЕЙСЬКА НЕХІТЬ

У листах, що надходять до редакції нашої газети, - крик відчаю людей, зневірених у спроможності нинішнього режиму подолати злочинність, захистити від неї звичайних громадян. Гірше того, правоохоронні органи виявляють свою нехіть боротися з криміналітетом, перекваліфіковуючи важкі злочини на звичайні побутові. І часто це виглядає відвертим знущанням з людського горя.

Не можна без болю читати сповідь киянки Галини Томащук, яка внаслідок байдужості правоохоронців втратила 33-річного сина. У будинку, де він мешкав, на першому поверсі знаходиться розважальний заклад. Одного разу, коли син повертався з роботи, п'ятеро п'яних бритоголових відвідувачів цього закладу побили хлопця настільки (знявши кожушанку), що він довго лікувався. Звернення у міліцію нічого не дало, дільничний інспектор навіть вилаяв потерпілого, мовляв, для чого заходив у під'їзд?

Помста бандитів за звернення до міліції була жорстокою - через кілька місяців сина Галини Іванівни знайшли з проламаною головою. Прокуратура Подільського району столиці відмовилась відкрити за цим фактом кримінальну справу, констатувавши, що потерпілий сам упав і розбив голову...

А за три місяці від такої ж травми помер близький товариш покійного, 32-літній Олександр Г., який був свідком побиття друга. Відповідь Деснянської райпрокуратури – підстав для провадження кримінального слідства немає - загиблий „йшов, упав і розбив голову"... І даремно Галина Іванівна стукала в „усі двері", наголошуючи на подібності загибелі обох друзів. Правоохоронці залишилися „глухими і сліпими" щодо очевидних фактів.

Нинішня бюрократична система влади знайшла ефективний метод боротьби із скаржниками, відфутболюючи їхні скарги в ті органи, на які люди й жаліються. Скажімо, скарга на ім'я Президента України колишнього офіцера МВС Миколи Колесника з м. Мерефи Харківської області повернулася на розгляд у Харківський райвідділ міліції, оскільки начебто „факти за заявою не підтвердилися". За словами Миколи Володимировича, місцеві правоохоронці без санкції прокурора провели у нього обшук, невідомо що шукаючи та погрожуючи „каральною психіатрією"...

Часи мовби нові, а методи боротьби з невгодними в МВС, як бачимо, старі, радянські... То про яку правову державу можна говорити, маючи таку міліцейську ментальність...

Через ту ментальність не знайшла законної підтримки правоохоронних органів і дніпропетровська пенсіонерка Ольга Варфоломієва, яку колишній чоловік позбавив її власної квартири.

Але чого можна чекати від наскрізь корумпованої влади, яка турботу про злочинців ставить на перший план, ігноруючи інтереси більшості народу.

Тож і лунає рефреном у всіх листах надія на неминучу зміну влади після 31 жовтня. А щоб надії справдилися, ми повинні обрати Президента, відповідального перед народом, а не перед кримінально-олігархічними кланами.

Іван Хаджидер

ЗАХІДНЯКИ ВИРУШАЮТЬ НА СХІД

Про міграцію українців за кордон пишуть багато й рясно. Але у нас уже понад 5 років відбувається активний процес переселення західняків у східні райони України, особливо на Донеччину. Тут легше знайти роботу і заробити копійчину. Але... Переважна більшість західняків, яких з дитинства лякали росіянами Донеччини, переживає тут стадію, котру я називаю мімікрія - пристосування до навколишніх умов життя. Вони над усе намагаються здаватися "своїми серед своїх", тому на догоду керівництву, сусідам по будинку, вчителям у школах переходять на ламану російську, додаючи трохи суржику.

Проте й до нас потрапляють представники Західної України, котрі за будь-яких обставин наголошують на своєму українському походженні та скрізь розмовляють тільки рідною мовою. Приміром, Марія Михайлишин, яка народилась у Львові, закінчила там же політехнічний інститут і працювала за фахом на заводі. Трійка діточок і закриття заводу примусили жінку шукати заробітку у Дніпропетровську. Але тамтешня влада відшукала порушення в роботі бізнесменки-початківця, і вона опинилась за ґратами.

- Встать, суд идет! - суворо промовила керівниця судового засідання. Однак підсудна Михайлишин сидить...

- Почему вы не встаете? Хотите заработать дополнительный срок? - ще суворіше споглядає на жінку суддя.

- А я не розумію, що ви кажете, - не відводить очі вбік пані Марія. - Я народилась в Україні, вивчала й розумію тільки українську мову. Звертайтесь до мене українською, так призначає й "Карний кодекс".

Тут розгубилась вже суддя, оскільки української не знала.

Одне слово, справу впертої українки тишком-нишком зам'яли за дріб'язковістю скарги, а пані Михайлишин опинилась у гостинному Маріуполі, до котрого все більше прикипає душею і справами. Має постійне торгове місце на Центральному ринку, перевезла сюди дітей - вони допомагають їй у роботі. Зростає мале підприємство бізнес-леді на користь собі й місту. Притому справжня українка ніколи не зраджує рідній мові. Скрізь - з міліцією, в міській раді, з директором ринку - вірменом, з покупцями-маріупольцями - розмовляє лише українською. Хоч як дивно, всі її розуміють і ставляться до гордовитої львів'янки з особливою пошаною.

Побільше би нам, східнякам, справжніх українців, а не пристосуванців. Якщо українці не будуть забувати про власну гідність, тоді українська мова залунає й на Донеччині, та й по всьому Лівобережжю - красиво й природно.

Ірина Молчанова,
голова МО "Союзу Українок"

ПАМ'ЯТЬ ЧИ НАРУГА!?

Ще не застигли ноги останніх покійників, як комуняцька влада Тиврова взялася облаштовувати на свій звірячий розсуд святе для кожного тиврівчанина місце - старе кладовище. З кожної місцевої родини тут лежать дорогі серцю люди. Але районному чиновництву - в основному, зайдам та прибульцям із закутків імперії - були чужими почуття громадян. На листи, прохання не глумитись над прахом сотень рідних - влада не реагувала.

Спочатку на околицях кладовища збудували суд (судили б вас чорти у пеклі), універмаг, інші споруди. Перепоховати потривожені останки "будівничим" клепки не вистачило. Дійшла черга й до центральної частини кладовища. Загуркотіли бульдозери та екскаватори - разом із ґрунтом виривались на поверхню фрагменти ще недотлілих людських тіл. Машиністи не витримували - йшли геть. На їхнє місце ставили інших... І постав бетонний велет – пам'ятник радянським воякам, які загинули при обороні і звільненні Тиврівського району від фашистів, а також полеглим на війні землякам.

Пам'ятаю, на його відкриття 9 травня 1978 року зібралось чимало приїжджих і мешканців Тиврова. Грав оркестр, виголошувалися промови... і ридали тиврівські матері, вдови, сестри тих, хто вже ніколи не прийде додому, втирали скупі сльози чоловіки. Прийшли поклонитись пам'яті загиблих синів, братів, батьків і... останкам дідів і прадідів, розтерзаним нелюдами від „рідної" влади. Як нині, бачу виокремлений збуджений гурт людей - у піднятих руках багатьох - радянські "похоронки". Жінки голосили, і те голосіння було гучнішим за оркестр і піснеспіви хору. Літніх і молодих мучила гірка образа на владу: чому імен їхніх загиблих рідних немає на стелах пам'ятника? Може, вони якось неправильно прийняли смерть на ратних полях Європи? Нічого не виплакали тоді скривджені. А тепер, коли спливли десятиліття, за багатьох уже немає кому й плакати. Виправляти помилки своїх попередників нові владоможці не збираються.

Чималі кошти, виділені на ремонт меморіалу до 60-річчя закінчення війни, пішли на вирівнювання гранітних плит на алеях.

- Як би тоді копали шурфи під бетонні основи до рівня дна могил, перекошень би не було, - виправдовував теперішню появу тут автотракторної техніки селищний голова Валерій Киришов.

Не несе меморіал, як марилось його "творцям", зерен виховання у людські душі. Навчені бездуховності й вандалізму колишні юнаки і юнки, а теперішні батьки, випасають на святому місці кіз та гусей, дозволяють бавитись тут своїм дітям. Це – місце пиятик нашвидкоруч та непристойних розваг.

Фотографуються на меморіалі й молодята – покладають квіти – це добре. Та дуже дико виглядає носіння тут на руках суджених чи ходіння обійнявшись перед камерою... по могилах, схованих під бетонними плитами, по чиїхось розтрощених грудях... Люди, схаменіться! Це ж - цвинтар, а не парк.

Провід Тиврівської районної організації Конгресу Українських Націоналістів за підтримки громадськості селища ініціює справедливе увічнення пам'яті зневажених владою загиблих на війні тиврівчан і встановлення Божого розп'яття на вході до некрополя. Щоб кожен міг спокутувати перед Всевишнім свою вину - байдужість і слабкодухість, ницість і потурання антинародній владі.

Нині уже всі свідомі того, що доки правитиме теперішній, перелицьований зі старого, нелюдський режим - він мучитиме нас і за життя, і після нього.

Павло Мазуренко,
голова Тиврівської РО КУН,
Вінницька обл.

ВІД СЯНУ ДО ДОНУ

Мораторій на продаж землі продовжено до 1-го січня 2008-го року

Законом передбачено, що громадяни та юридичні особи, які мають у власності земельні ділянки для ведення сільського господарства, а також громадяни України - власники земельних паїв, не матимуть права до 1 січня 2008 року продавати та відчужувати цю землю, окрім передачі її у спадщину.

Кучма проти малозабезпечених громадян

Кучма наклав вето на закон, згідно з яким заборонялося виселення малозабезпечених громадян без надання їм житла. Відповідно до закону, ухваленого Верховною Радою України на початку вересня, осіб, прибутки яких не перевищують прожиткового мінімуму, держава не має права позбавляти житла за борги перед житлово-комунальними службами.

Полтавські селяни – за Віктора Ющенка

Полтавська обласна асоціація фермерів та приватних землевласників, обласний громадський комітет підтримки аграрної реформи та обласна організація Спілки власників землі утворили громадське об'єднання "Полтавське село – за Віктора Ющенка".

Профспілки Полтавщини теж підтримують Віктора Ющенка

35 громадських об'єднань Полтавщини долучилися до Громадської Ради з підтримки Віктора Ющенка, у тому числі й низка профспілкових організацій цього регіону: обласна профспілка "Україна", обласна профспілка працівників лісової та деревообробної галузей та вільна профспілка Південної залізниці.

Росіяни таки "кинули" "Одеса-Броди"!

Об'єм російської нафти, який йтиме нафтопроводом "Одеса-Броди" протягом 2005 року, буде насправді складати 4,8 млн. тонн (тобто удвічі менший), замість 9 млн. тонн, як обіцялось росіянами, коли вирішувалось питання реверсу. Таким чином, незважаючи на відкриття реверсу, кількість нафти, що прокачується через обидва чорноморські порти, у 2004 р. фактично не збільшиться. Лишається тільки привітати „послідовного" Прем'єр-міністра Януковича та особисто Кучму з проявленою ними „далекоглядністю".

Путін проговорився

Володимир Путін на зустрічі з членами Архієрейського Собору Російської Православної Церкви сказав: "У неформальній обстановці ми зможемо обговорити конкретні кроки з надання допомоги Російській Православній Церкві в Україні".

Таким чином, президент Росії відкрив усьому світові, що ніякої Української православної церкви (Московського патріархату) не існує. Є відділок РПЦ в Україні, що, як відомо, вперто не визнає української мови й історії, намагається прищепити своїй пастві ненависть до українських національних церков. Знаменно, що керівник філії РПЦ в Україні, незмінний член Синоду РПЦ митрополит Київський і всієї України Володимир ще влітку закликав своїх вірних підтримати на президентських виборах 31 жовтня Віктора Януковича. Саме в двічі судимому ставленикові донецького клану лаврський достойник побачив втілення християнських чеснот.

Сумчани обрали свого президента

10 жовтня Студентським Братством Сумщини спільно з незалежною газетою "Твоє право" було проведено акцію "Хто твій президент?". Біля центрального Будинку зв'язку недільного дня сумчани мали нагоду проголосувати за одного з кандидатів у Президенти України. Всього ж було заповнено 1137 "бюлетенів".

А результати акції такі: Віктор Ющенко – 819 голосів, 72,03%; Віктор Янукович – 104 голоси, 9,15%; Олександр Мороз – 76 голосів, 6,68%; Петро Симоненко – 62 голоси, 5,45%...

Василь Вірастюк найсильніший у світі

Цієї неділі український спортсмен Василь Вірастюк став найсильнішою людиною планети. Таке звання він виборов на чемпіонаті найсильніших атлетів світу, що відбувався на Багамських островах.

Львівські вчителі голодують

Львівські вчителі голодують перед обласним штабом Януковича, вимагаючи повернути їм борги, які раніше постановив повернути суд. Освітяни називають акцію безстроковою і поки що суто економічною, а не політичною, вимагають початку виплат заборгованих грошей.

Сховище радіоактивних відходів на ЧАЕС будуватиме німецька компанія

Сховище твердих радіоактивних відходів на Чорнобильській атомній електростанції в зоні відчуження будуватиме компанія "NUKEM Nuclear" (Німеччина). Саме вона виграла тендер на будівництво. Сховище буде курганного типу з багаторівневою системою локалізації. Його обсяг становитиме 71 280 куб. м., термін експлуатації – 30 років.

Промисловий комплекс з переробки твердих радіоактивних відходів – один з найбільших проектів TACIS з ядерної безпеки, реалізований Європейською комісією.

Центр УГКЦ переїде

Храм Воскресіння Христового стане найбільшим у Києві. Планується, що помолитись одночасно там зможуть близько півтори тисячі прихожан. Центр Української Греко-католицької церкви розташований у Львові. Після закінчення будівництва собору його планують перенести до Києва вже у грудні.

За матеріалами інформагентств та наших кореспондентів

ВІДГУКНІТЬСЯ

ДОПОМОЖІТЬ ВРЯТУВАТИ ДИТИНУ!

Ларисі Гвоздецькій недавно виповнилося два рочки. Вона народилася з вродженим дефектом: екстрофія (відсутність) сечового міхура. Операція з нарощування сечового міхура в одній із клінік Німеччини коштує приблизно 30 тис. євро.

У багатодітній сім'ї, де крім неї ще четверо дівчаток, найстаршій із яких 8 років, таких грошей немає.

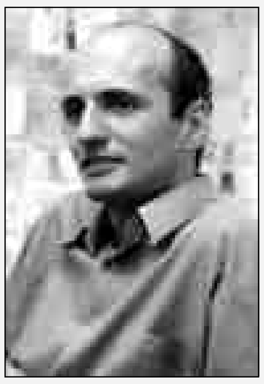

Батько й мати дитини, бабуся – Анна Балатюк, голова Вінницької районної організації КУН, просять допомогти зібрати кошти на операцію.

Банківські реквізити:
Філія ВАТ Укрексімбанк в м. Вінниця,
Україна, вул. Київська, 14
Код 18236121149
МФО 302429
р/р 26206000112966
Інд. код 1823612149
Балатюк Анна Антонівна (для Лариси)

ПЕРЕДПЛАТА - 2005

ДИТЯЧА ПРЕСА: НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ, УКРАЇНСЬКІ ЦІННОСТІ

Такі головні складові концепції всеукраїнського „Видавництва Вадима Дорошенка". Перший проект видавництва "Велика дитяча газета" святкує 8-річчя з дня створення. Останнім втіленням творчих ідей колективу став молодіжний журнал "Пригоди". Цього року журнал було відзначено на всеукраїнській виставці молодіжної преси дипломом "Кращий журнал року".

Ідея виховання дітей на національному ґрунті реалізується «Видавництвом Вадима Дорошенка" насамперед мовними засобами. Видання виходять виключно українською мовою. У „Великій дитячій газеті" (від 7 до 12 років) подаються оповідання самобутніх українських письменників сучасності, комікси, героями яких виступають хлопчики та дівчатка в українських реаліях тощо. У журналі "Пригоди"(від 13 до 16 років) юним читачам пропонуються інтерв'ю з українськими "зірками", захоплюючі розповіді з історії України, інформація про видатних осіб та про події у пригодницькому ключі, цікавинки, про які не прочитаєш у підручнику.

Забороненими самоцензурою видавництва є матеріали, що навчають жорстокості, формують погані смаки.

Продукція видавництва має попит навіть в Криму, ламаючи тим усталений стереотип, що на Сході українською мовою не читають.

Передплатіть видання „Видавництва Вадима Дорошенка", і тоді листоноша буде приносити «Велику дитячу газету» та журнал «Пригоди» у вашу поштову скриньку.

На світлині: Вадим Дорошенко

СВІЙ ДО СВОГО ПО СВОЄ

УКРАЇНСЬКА КАЗКА

Чи давно ви чули справжню українську казку з піснями та танцями біля вогнища на березі річки, варячи куліш? Пропонуємо Вам "Казки для дітей та дорослих" Лірника Сашка. Ви дізнаєтесь і про Чорного козака, і про шевця Віника та хитрого Лейбу, ну і яка казка без злої відьми?

Ціна без вартості пересилки: касета – 6, компактдиск – 20 грн.

ПАМ'ЯТАЙМО ГЕРОЇВ – ШАНУЙМО УКРАЇНСЬКУ ЗБРОЮ!

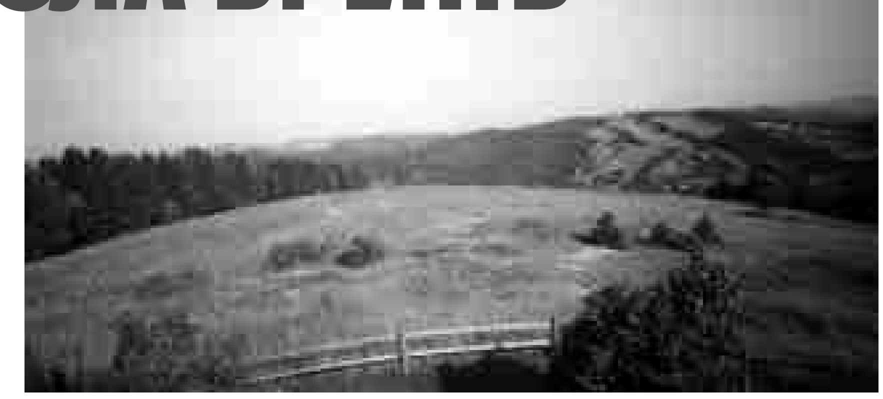

Те, що ми не тільки пам'ятаємо наших звитяжців, а й думаємо про майбутнє, підтвердить футболка з зображенням найновішого українського автомата "Вепр". Кольори - від білого до відтінків хакі. Малюнок на спині.

Ціна без вартості пересилки – 22 грн.

Замовлення надсилати: **а. с. № 6, Київ-34, 01034.**
Щоб отримати каталог, пришліть конверт з Вашою адресою.

ВОСКРЕСЛА БРЕНІВ

Вийшла друком книга трускавчанина Богдана Гуцила „Воскресла Бренів. Пам'ять у світи". Це розповідь про малу батьківщину автора - село Орів Сколівського району, про людей цього краю, їхню героїчну боротьбу за незалежність України.

Богдан Гуцило зробив спробу подати хронологію життєвого шляху керівника спецбоївки ОУН-УПА Романа Різняка "Макомацького". Автор залучив до розмови інших авторів - учителів і священиків, односельчан і безпосередніх свідків подій, тому розповідь виявилася багатогранною і буде цікавою для всіх, хто хоче глибше пізнати нашу історію.

Велика заслуга в тому, що книга побачила світ, належить Заслуженому працівникові освіти України В'ячеславові Умнову, нинішньому секретареві міської ради Трускавця, який у передмові написав про Богдана Гуцила:

"Ця людина заімпонувала мені своєю наполегливістю у досягненні поставленої перед собою чіткої та конкретної мети...

У розмовах із п. Богданом під час його праці над книгою я завжди підкреслював: „Як нині бракує в наших українських селах і містах подібних до Вас самозречених патріотів "малих батьківщин", таких збирачів спогадів своїх земляків про давню і недавню минулість. Особливо не вистачає пошуковців славних дій Армії Безсмертних - воїнів-героїв Української Повстанської Армії". На що Богдан Іванович, знічуючись, прямодушно одказував: "Значить, то мені така доля дарована Богом".

Центральною темою книги, безперечно, є історія гори Бренів, поховання, де знайшли свій останній притулок борці за волю України.

1979 року за наказом партійних органів могили на горі Бренів були зрівняні із землею. На ній наказали сіяти радгоспний овес. Дізнавшись про таку наругу, Богдан Гуцило приїхав до рідного села і зняв на камеру факт святотатства. Цей фільм став неспростовним доказом злочинної сутності компартії у радянські часи. Всім своїм подальшим життям Богдан Іванович, не криючись, спокутує гріх за своє перебування у лавах цієї злочинної партії.

Завдяки ентузіазму таких, як Богдан Гуцило, могили на горі Бренів біля Орова було відновлено, встановлено пам'ятний знак, а тепер ще й написано книгу про ті події.

Завершуючи свою працю, Богдан Гуцило дякує спонсорам і пише: „Книга, написана кров'ю серця, побачила світ".

Виручені кошти з продажу книги Богдана Гуцила підуть на будівництво церкви Успіння Пресвятої Богородиці в селі Зимівки Сколівського району.

Анатолій Власюк

На світлині: гора Бренів

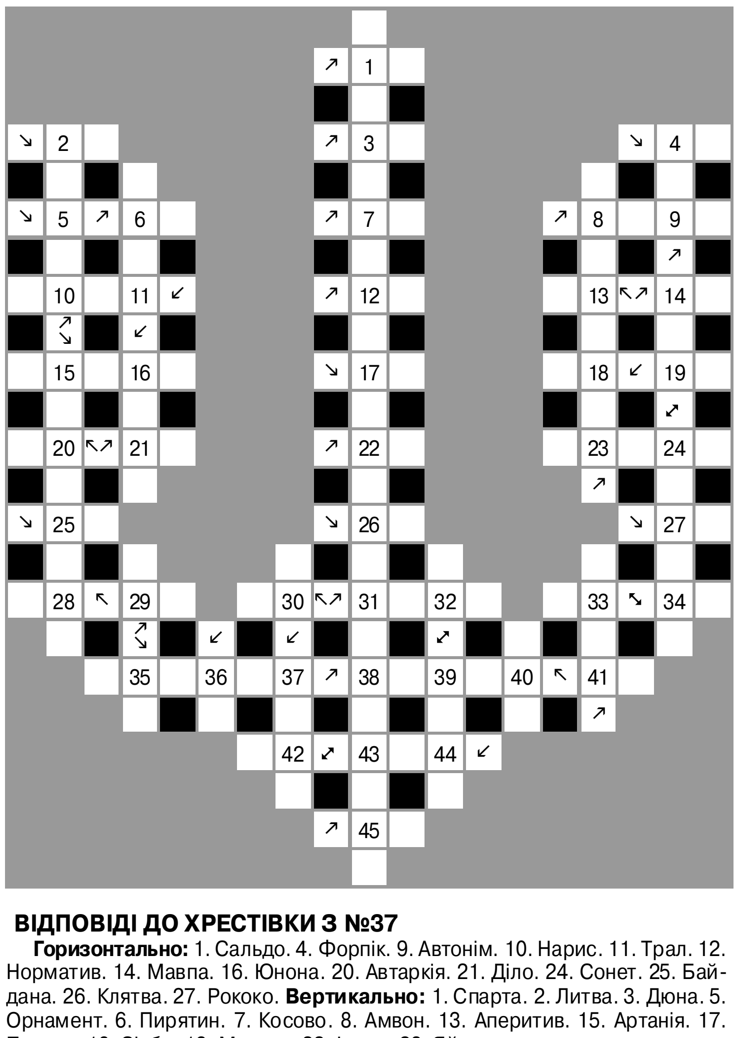
ТРИЗУБ

До 45-ї річниці загибелі від рук агента Москви провідника ОУН Степана Бандери пропонуємо числовий кросворд з історії України

Початок дати у клітині, що позначена стрілкою, в указаному напрямку довкола клітини з порядковим номером.

1. Народився Степан Бандера.
2. Прийняття князем Аскольдом християнства.
3. Злука УНР і ЗУНР.
4. Офіційне запровадження князем Володимиром Великим християнства на Русі.
5. Укладання на Русі „Правди Ярослава".
6. Літописна згадка про першу бібліотеку в Київській Русі.
7. Створено ОУН.
8. Літописна згадка про заснування Печерського монастиря.
9. Перша літописна згадка про місто Луцьк.
10. Зібрання руських князів у Долобові, де йшла мова про припинення князівських міжусобиць й організацію спільної боротьби проти половців.
11. Укладання „Повчання дітям" Володимира Мономаха – пам'ятки давньоруського письменства.
12. Загибель від рук московсько-більшовицького агента провідника ОУН Євгена Коновальця.
13. Розорення Києва Володимиро-Суздальським князем Андрієм Боголюбським.
14. Перша письмова згадка назви „Україна".
15. Загибель у битві з поляками Галицько-Волинського князя Романа.
16. Розгром військом Данила Галицького лицарів-хрестоносців під Дорогичином.
17. Запущено в дію рельсовий стан на металургійному заводі у Маріуполі Донецької області.
18. Розорення Галицько-Волинської землі ордами хана Бурундая.
19. Започатковано спорудження генуезцями фортеці у Судаку.
20. Перемога війська московського князя Дмитра Донського над ординцями на Куликовому полі за участі дружин волинського князя Боброва.
21. Остаточне приєднання Галичини до Польського королівства.
22. На заводі „Криворіжсталь" введено в дію блюмінг „1150".
23. Укладання у Львові першого реєстру міських ремісничих цехів.
24. Розорення Києва ордами кримського хана Манглі-Гірея.
25. Найдавніша писемна згадка у польських джерелах про кобзарів.
26. У Мюнхені надруковано есе Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація".
27. Народився князь Костянтин Острозький - київський воєвода та відомий політичний та культурний діяч.
28. Видання у Львові Іваном Федоровим „Апостола" – першої друкованої книжки на українських землях.
29. Битва під Хотином.
30. Битва під Берестечком.
31. До складу Української Гельсінської групи ввійшли: С. Кориванський, О. Попович, Б. Ребрик, Д. Шумук, Ю. Шухевич, В. Романюк, І. Сеник, С. Шубатура, В. Чорновіл.
32. Андрусівський договір між Москвою і Варшавою. Узаконення поділу України на лівобережну і правобережну частини.
33. Початок гетьманства Івана Мазепи.
34. Похід 40-тисячної козацької армії Івана Мазепи в Галичину.
35. Коліївщина.
36. Видання в Петербурзі трьох частин „Енеїди" Івана Котляревського.
37. Організація у Тульчині таємного товариства на чолі з Павлом Пестелем.
38. Перший з'їзд Народного руху України.
39. Відкриття університету в Києві.
40. Тарас Шевченко написав „Заповіт".
41. Народився видатний український письменник-новеліст Василь Стефаник.
42. В річницю незалежності України Державним Центром УНР в екзилі на чолі з Президентом Миколою Плав'юком передано клейноди Президенту України Леоніду Кравчуку.
43. Верховна Рада УРСР першого демократичного скликання прийняла „Декларацію про суверенітет України".
44. В Києві пройшов І-й Всеукраїнський збір Конгресу Українських Націоналістів, головою КУН обрано Славу Стецько.
45. Вибори до Верховної Ради України 4-го скликання.

Кросворд уклав ***Роман Ружило,*** м. Снятин

ВІДПОВІДІ ДО ХРЕСТІВКИ З №37

Горизонтально: 1. Сальдо. 4. Форпік. 9. Автонім. 10. Нарис. 11. Трал. 12. Норматив. 14. Мавпа. 16. Юнона. 20. Автаркія. 21. Діло. 24. Сонет. 25. Байдана. 26. Клятва. 27. Рококо. **Вертикально:** 1. Спарта. 2. Литва. 3. Дюна. 5. Орнамент. 6. Пирятин. 7. Косово. 8. Амвон. 13. Аперитив. 15. Артанія. 17. Парсек. 18. Сівба. 19. Монако. 22. Імаго. 23. Яйло.

“СІРОМАНЦІ”

Молоді упівці

Якщо за націю нема кому помирати, то вона помирає сама...
Українська нація вижила, бо за неї віддали своє життя кращі її сини. Один із них – легендарний командир „Сіроманців” Дмитро Карпенко – „Яструб”. У шістдесяті роковини з дня його загибелі на полі Слави села Мелна Рогатинського району 17 жовтня 2004 року о 13 годині постане пам’ятник Герою.

Дмитро Карпенко народився на Полтавщині. На початок радянсько-німецької війни був лейтенантом Червоної Армії. Попав у німецький полон. Згодом втік. У 1943 р. приєднався до підпільного осередку ОУН у районі Одеси. Із серпня 1943 р. - рядовий стрілець у курені “Гайдамаки”, згодом - політвиховник сотні “Сіроманці”. З осені 1943 р. очолив сотню “Сіроманці”, яка складалася виключно з членів ОУН - випускників військової школи ОУН “Тигри”. Навесні-влітку 1944 р. відділ Карпенка вів бої з формуваннями польської Армії Крайової на Холмщині та радянськими партизанами в р-ні Рави-Руської. Організатор інтернаціональних куренів УПА, які складалися з грузинів, узбеків, азербайджанців, росіян. 30 вересня 1944 р. провів переможний бій під Угневом - відбито 22 атаки 18-ї бригади військ НКВД. Вночі 17 грудня 1944 р. атакував райцентр Нові Стрілища. Спалено будинки НКГБ, НКВД, парткому, тюрми та ін. Звільнено 40 в’язнів, вбито 45 ворогів. У повстанців - 5 вбитих, серед них і Карпенко. Постановою Української Головної Визвольної Ради від 30 травня 1945 р. першим зі старшин УПА нагороджений Золотим Хрестом Бойової заслуги першого ступеня (посмертно).

...Йшов 1943 рік. У надзвичайно складних умовах Українська Повстанська Армія, якій за духом, свідомою самопожертвою і геройством не було рівних у світовій історії, вела нерівну боротьбу з переважаючим ворогом. Одним із найвідоміших підрозділів цієї армії була сотня, пізніше курінь, “Сіроманці”, під командою “Яструба”. Перед цією сотнею ставилися особливі завдання, і вона не програла жодного бою. Перший її постій був на горі Чорна Цигла. 25 вояків, які стали кістяком сотні, були старшинами та підстаршинами, вже пройшли військовий вишкіл і побували в бойових сутичках. На той час командирами “Сіроманців” були: сотенний “Яструб”, сотенний військовик “Коц”, сотенний начальник штабу “Джулик”, сотенний булавний “Ворон”, сотенний бунчужний “Красний”, сотенні чотові “Льонський”, “Окунь”.

До створення підрозділів прилучилися “Косач” та “Марцегель” - майбутні командири.

У жовтні 1943 року сотня “Сіроманці” була скерована на північно-західні терени Галичини для боротьби з польськими загонами Армії Крайової, які тероризували українське населення.

Перші бої з німцями відбулися восени 1943 року біля сіл Болохова та Фердоїв. Німці кинули проти повстанців невеликі сили і прикро прорахувалися. Німецький адміністрації довелося видати спеціальний секретний наказ, згідно з яким зловлених членів ОУН (бандерівців) розстрілювали на місці за “бандитизм”.

Зиму 1943-44 рр. „Сіроманці” перебули на Рогатинщині. Табір розташувався на безліссі „Золота поляна” у добротних землянках. Тоді ж був відкликаний сотенний військовик “Коц” для формування нового відділу.

Ранньою весною повстанці рушили в рейд, виграли бій з німцями в районі містечка Нових Стрілищ і перебули постій в містечку Свірж. А далі знову в рейд. Про напрямок дізнавалося керівництво відділів перед безпосереднім переходом. Діяла залізна дисципліна і правило націоналіста: “Про справу не говори з тим, з ким можна, а з тим, з ким треба”. “Сіроманці” перейшли села, що межували з лінією Керзона. В цих місцях зустрілися два легендарні командири куренів Української Повстанської Армії - “Яструб” та “Ем”. Спільно дали бій німецьким ватагам. Не зважаючи на те, що німці застосували значні людські сили, гармати й танки, їм не вдалося здобути перемоги. Відділи УПА вийшли з бою неушкодженими.

В середині серпня відділ „Сіроманців” зіткнувся зі з’єднаннями колишніх совєтських партизанів та військових частин 1-го Українського фронту. Ворог застосував важку артилерію, танки. Бій був жорстоким і нерівним. Сильніші духом „Сіроманці” усвідомлювали, що воюють і вмирають на полі слави. Цей дух і переміг. Наступного дня, 19 серпня 1944 року, після бою під Яжевою Горою сотня “Сіроманці” протягом ночі пройшла 16 км. і стала на постій в районі Пирятинської лісничівки.

На той час в Пирятині знаходився шпиталь УПА, підстаршинська школа, формувалися нові сотні УПА. Це була дуже зручна місцевість: навкруги ліс, з півночі непрохідні болота - здавалося, ландшафт був спеціально створений для партизанської боротьби. Але й тут московські окупанти настигли „Сіроманців”. Бій був тяжкий, лютий. На одного повстанця припадало 8 ворогів. Крім сотні “Сіроманці”, у ньому брала участь місцева самооборона, охорона шпиталю, школа, боївки „Гая”, сотня “Перемога”, що формувалася. Більшовики ганебно програли. “Сіроманці” навіть здобули одного літака “кукурузника”, однак втратили сім вояків.

Кількагодинний перепочинок і - сотня знову на марші. Напрямок - схід. Але на світанку біля села Зіболок знову важкий бій. Совєти кинули танки, піхоту. Але й тут „Сіроманці” перемогли. І знову без перепочинку на вимарш.

Закінчувалося літо, треба було думати, як перезимувати і зберегти військовий склад. У другій половині вересня згідно ухвали керівництва УПА сотня “Сіроманці” реформувалася в курінь під назвою “Верховинці”, а сотенний “Яструб” перебирав псевдо “Лютий”. Він став курінним, а до куреня увійшли сотні: “Сіроманці”, “Бурлаки”, “Полтавці”. Начальник штабу “Джулик” отримав псевдо “Зеник”, а сам курінь “Верховинці” увійшов до складу Воєнної округи “Лисоня”.

Важко повірити, що людина може винести такі труднощі. Кількість боїв не зменшувалася, в середньому їх було чотири на тиждень. УПА тоді ніхто не допомагав: харчі, одяг, лікування, інформування було покладено на плечі місцевого населення, а забезпечення зброєю, амуніцією - завдання самих вояків. Наприкінці вересня 1944 року почалися холодні дощі... Дві бойові сили зустрілися на Перемишлянщині біля Унівського монастиря. З боку УПА бій прийняв курінь “Сіроманці” та сотня “Коса”. Совєти застосували важку зброю включно з танками та розвідувальними літаками. Після дводенної масакри відділ УПА щасливо вийшов, але на полі бою залишилося з обидвох сторін багато вояків.

Нові Стрілища в 1944 році були районним центром, тож відділ УПА вирішив нагадати, хто є тут господар. Нові Стрілища були взяті, в’язнів з бугегарні звільнено, московські прислужники розбіглися, багатьох ліквідували при спробі спротиву. А декого взяли в полон. Та в ніч на 17 грудня 1944 року куля влучила в „Яструба”, командира “Сіроманців”. Втрата командира не означала призупинення боротьби. “Сіроманці”, поховавши свого героя, і надалі вели боротьбу з окупантом, виконуючи накази головного штабу Української Повстанської Армії.

Під осінь 1945 року курінь “Сіроманці” відбув у рейд на Тернопілля, Вагинів та Рівненщину, перейшовши Збаражчину, Дубенщину.

На зимівлю 1945-46 рр. частина куреня залишилася на Тернопіллі у Велико-Глубівському районі, решта - в селах Верхобуж, Носівці, Івашківці, де заразом проводився вишкіл, а також в Бувівцях, Зарубинцях, Стегніківцях.

У березні 1946 року на Тернопіллі у с. Рогатинцях Золочівського району в нерівному бою загинув майже весь склад керівництва, причина нез’ясована до сьогодні. Лише начальника штабу куреня “Джулика” взяли у полон пораненого. Він залишився живий, пройшов через ГУЛАГівські тортури, повернувся в Україну і ще дочекався її незалежності.

Український народ не забув подвигу „Сіроманців”. Пісня про Героїв кличе до звитяги все нові й нові покоління.

Іван Губка,
член Головного проводу КУН

МАРШ СОТНІ “СІРОМАНЦІ”

Із гір Карпат несеться гомін волі,
Із гір Карпат несеться волі зов,
Там синьо-жовті лопотять прапори,
Там вже заграла українська кров.
Там борами мандрують “Сіроманці”,
На плечах кріс, граната у руках, -
Це України вірнії повстанці
Виконують Провідника наказ.
Бандера шлях до волі нам покаже,
З його наказу ми йдемо у бій,

Ми розіб’єм, розгромим кодло враже,
Запалимо визвольний буревій.
Гей, рідний брате Заходу і Сходу,
Єднайсь в один ударний моноліт,
Ми Україні виборем свободу,
Загарбницький повалимо ми світ.
Батьківщино, о люба наша мати,
Ми знищим ката, волю принесем.
І загримлять могутнії гармати,
Вітаючи тебе з воскресним днем.

Календар українського націоналіста

14 жовтня – Покрови Пресвятої Богородиці; День українського козацтва.
14 жовтня 1942 р. – утворення Української Повстанської Армії (УПА).
14 жовтня 2003р. - вийшло перше число газети “Нація і держава”.
15 жовтня 1959 р. – московський агент Б. Сташинський убив Степана Бандеру.
17 жовтня – Міжнародний день боротьби з бідністю.

Шеф-редактор **Олексій Івченко**
Видавець **Конгрес Українських Націоналістів**
Засновник **Степан Брацюнь**
Редакційна колегія **Іван Белебеха, Іван Головацький, Анатолій Погрібний, Степан Семенюк**

Адреса редакції: **01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044)229-78-08**
e-mail: nacija@mail333.com
www.nacija.org.ua
Адреса видавця: **01004, вул. Горького 3б, м. Київ, тел./факс 235-37-61**
Головний редактор **Микола Гук**

Реєстраційне свідоцтво:
Серія **КВ № 7970** видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003р.
Передплатний індекс: **09715**
Банківські реквізити: **СПД Брацюнь Степан, р/р №26001016925980 в банку “Фінанси і кредит”, ТОВ м. Київ, МФО 300131, ЄДРПОУ 2305606776**

Газету набрано і зверстано у комп’ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.
Газету видрукувано у ВАТ “Видавництво “Київська правда”
Замовлення № 3299
Наклад 60000 примірників
Ціна договірна

НАЦІЯ і ДЕРЖАВА **Пишіть! Дзвоніть! Приходьте! Підтримуйте!**

НАШІ КОРПУНКТИ

Вінниця	Гусар Віталій	(0432) 26-65-57	**Луганськ**	Кук Володимир	(0642) 95-59-78	**Суми**	Манжела Борис	(0542) 22-73-78
Дніпропетровськ	Коров’яковський Анатолій	(05693) 7-59-76	**Луцьк**	Максимович Олег	(03322) 723935, 722142	**Тернопіль**	Ткач Володимир	(0352) 22-01-71
Донецьк	Олійник Марія	(0622) 337-23-48	**Львів**	Вови Михайло	(0322) 35-12-48	**Харків**	Дяків Богдан	(0572) 16-02-18
Житомир	Крук Микола	(0412) 22-56-09	**Миколаїв**	Яценьо Софія	(0512) 29-07-90	**Херсон**	Лушпінський Роман	(0552) 29-57-78
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82	**Мукачеве**	Гурзан Василь	(03131) 2-25-45	**Хмельницький**	Вітряний Олесь	(0382) 65-32-01
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35	**Одеса**	Перегінчук Михайло	(0482) 731-00-78	**Черкаси**	Гафінова Любов	(0472) 45-12-05
Кіровоград	Ковальчук Григорій	(0522) 24-50-64	**Полтава**	Квачова Олеся	(0532) 28-053	**Чернівці**	Баглій Борис	(0372) 51-02-72
Київська обл.	Сахацький Олександр	(044) (297)27-5-70	**Рівне**	Кривко Ігор	(0362) 22-20-26	**Чернігів**	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81
Київ	Мохналь Михайло	(044) 228-63-89, 229-68-34	**Севастополь**	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46			
			Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 29-77-43			